У пошані де піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 210. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 12-го ЛИСТОПАДА 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 12, 1971 No. 210. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Четвер, 11 листопада 1971

В АМЕРИЦІ

ЖИДИ В СССР НЕ ЖИВУТЬ в атмосфері терору і не мають гірших умовин розвитку, як інші громадяни СССР та інші тамошні національні групи — твердив Ричард Т. Дейвіс, заступник асистента державного секретаря для европейських справ, переслуханий на Підкомісії для закордонних справ у Палаті Репрезентантів. Головою тієї Підкомісії є конгресмен Бенджамін Розенталь з Квінсу в Ню Йорку, який повів переслухання у справі ситуації жидів в СССР. Р. Дейвіс заявив, ща „всі совєтські громадяни терплять від офіційної войовничої антирелігійної політики та заборони виїзду за кордон", — але звернув увагу, що в совєтському апараті зайняті жиди на різних видатних становищах у непропорційно високому числі в порівнянні з їхнім числом в СССР.

ЗАСТУПНИК ПОСАДНИКА НЮ ЙОРКУ РИЧАРД АВРЕЛІО ЗРІКСЯ свого становища, перейнявши місію розвідати спершу у сімох американських стейтах, пізніше в дальших, які шанси успіху мав би там нюйоркський посадник Джон Ліндзі, як кандидат на президента ЗСА у виборах в 1972 році. Ліндзі, республіканець ліберального крила, недавно перейшов до Демократичної партії. За твердженням більшости коментаторів — він не має ніяких шансів, щоб демократична конвенція обрала його на президентського кандидата.

ЧІЛІЙСЬКОЙ ПРЕЗИДЕНТ САЛЬВАДОР АЛЛЕНДЕ ЗАЯВИВ готовість переговорювати про заплату боргів, що їх затягнули були в чужих державах попередні чілійські уряди. Чілійське заборження сягає кругло 3-ох більйонів дол., при чому найбільшим вірителем є ЗСА. Але „марксист" Алленде твердить, що американські копальні міді в Чіле, що їх він „знаціоналізував", себто сконфіскував на власність чілійської держави, „винні" Чіле 728 мільйонів дол., мавши завеликі зиски.

КОЛИШНІЙ СЕНАТОР ТОМАС КУШЕЛЬ З КАЛІФОРНІЇ СТАВ членом 5-членної дорадчої Комісії, яка — крім нього — складається ще з голів і їх заступників обох партій в обох палатах Конґресу. Та Комісія має поручити секретареві скарбу Джонові Коннелі, хто є „головними кандидатами" у президентських виборах в 1972 році, які заслуговують на те, щоб дати їм на державний кошт особисту охорону. Томас Кушель — республіканець і дістав те призначення від президента Ніксона.

СЕРЖАНТ ДЖОН С. СЕКСТОН ЖАЛІЄТЬСЯ, що коли він був в полоні у в'єтнамських комуністів, то мав більшу свободу рухів, аніж після того у шпиталі у Денвері, Кольорадо, куди перевели його військові власті на лікування від наслідків 26-місячного полону. Військові зверхники заборонили йому будь-що говорити про свої переживання у В'єтконгу. Але щоденник „Рокі Мавнтен Нюз" перепачкував до того шпиталю свого репортера, як ніби недужого, і на основі розмов з Секстоном — проголосив його спомини. Секстона мають звільнити із шпиталю в цьому тижні.

У СВІТІ

ВІЛЯ УЗБЕРЕЖЖЯ ПІВНІЧНОЇ ІТАЛІЇ РОЗБИВСЯ серед хуртовини британський військовий транспортний літак, в якому згинули 46 італійських парашутистів, 5 членів англійської залоги і один англійський інструктор. Літак вилетів із Пізи, мавши за ціль острів Сардинію: він брав участь у британсько - італійських маневрах парашутистів. Італійський адмірал висловив глибокий жаль з приводу тієї рідкої в історії Італії катастрофи і відкликав дальші маневри.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ВАНТАЖНИЙ КОРАБЕЛЬ „МАОРІ" РОЗЛЕТІВСЯ на Атлантійському океані, за 580 миль від французького порту Ля Рошель. Корабель, містоти 9.400 тонн, віз вантаж ніклю і його заскочив шторм, при чому гураган віяв із силою 50 миль на годину, спричинивши високі на 15 стіп морські хвилі. З-посеред сорока членів залоги, виключно французів, один німецький корабель врятував тільки одного зацілілого.

КОМУНОКИТАЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЧУ ЕН-ЛАЙ ЗАЯВИВ в інтерв'ю, що його дав японському журналістові, що хоча Ізраїль і Португалія голосували за допущення Комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй і виключення відтіль Вільного Китаю, проте Комуністичний Китай буде підтримувати в ОН становище арабів, що Ізраїль повинен звільнити всі окуповані ним арабські землі, і буде виступати проти колоніяльної політики Португалії в Анґолі і Мозамбіку.

У ТЕГЕРАНІ, ІРАН, ПОЧАЛИ судити перед військовим трибуналом 29-тирічну американку Шерон Ля Бер з Каліфорнії за шпигунство і протидержавну діяльність. Вона заручена з одним іранським студентом в Сан Франсіско у Каліфорнії і — заперечуючи будь-яку свою вину — твердить, що прибула до Тегерану у відвідини до кревних свого нареченого. На розправі приявним є американський консул. Газети не подають, в чию користь оскаржена мала б переводити шпигунську роботу.

В ІНДОНЕЗІЇ ПОЧАЛИ звільняти політичних в'язнів, майже виключно комуністів. Після невдачної комуністичної спроби у 1965 році перевести державний переворот — винищено в Індонезії коло 300.000 комуністів і їх симпатиків та арештовано кругло 100.000 осіб, з яких частину вже звільнили були. До кінця року мають звільнити кругло 5.000 комуністів і їх симпатиків, а залишиться ще у в'язницях коло 35.000 осіб. Масове звільнювання політичних в'язнів прийшло як наслідок стабілізації відносин під владою прозахідного президента Сугарта.

БРИТІЙСЬКИЙ СЕКРЕТАР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ АЛЕК ДАГЛЕС ГЮМ ВІДЛЕТІВ до Селсбері, столиці африканської Родезії, для переведення нової спроби замирення між Британією і Родезією. Конфлікт між ними датується від 11 листопада 1965 року, коли-то прем'єр Родезії Айен Смит без порозуміння з Британією проголосив у тодішній британській колонії Родезії державну самостійність. Смит зберігає біло - расистську систему правління, з відсуненням від усякого впливу більшости тамошнього чорного населення, з чим не погоджується Британія. Даґлес Гюм признав у промові в палаті громад, що не має надто великих надій на успіх своєї місії.

Сенат схвалив економічну допомогу закордонові — схвалить ще військову

Вашингтон. — Сенат схвалив у середу 10 листопада ц. р .закон про призначення 1,140.000.000 дол. на економічну й гуманітарну допомогу закордонові. 61 сенаторів голосували „за", — 23 „проти". Залишається ще до схвалення допомога на військові цілі. Сенатська Комісія для закордонних зв'язків схвалила була таку допомогу на суму 1,185.000.000 дол. Разом та нова допомога закордонові буде на 1,200.000.000 дол. меншою, аніж хотів її Уряд. 29 жовтня ц. р. Сенат відкинув був 41 голосом до 27 взагалі цілий законопроєкт про закордонну допомогу. Тому, що в найближчий понеділок кінчається право Уряду користуватись фондами з схваленої на цей бюджетовий рік допомоги закордонові, то Палата репрезентантів, не мавши певности, що обидві Палати зможуть до того часу схвалити новий закон — прийняла 10 ц. м. резолюцію про продовження важности допомоги закордонові в останній висоті 2,600.000.00 дол. Коли Сенат схвалить згадану вище суму на військову допомогу, то та резолюція Палати репрезентантів стане безпредметною. У тому самому дні Сенат рішив підвищити відсотки від позик закордонним країнам, зе винятком країн у Південній Америці.

Встановлено триступневу систему для „відмороження" цін і платень

Вашингтон. — Рада Коштів Прожитку повідомила про встановлення триступневої системи для „відмороження" встановленого Урядом протиінфляційного замороження цін і заробітних платень, що має закінчитися в найближчу суботу. До перших, що будуть звільнені від теперішнього „замороження", належатимуть висота чиншу, вживані автомобілі, роблені на міру перуки та деякі інші продукти. Сирі сільсько-господарські продукти, сир, риба, перші експортові й імпортові трансакції, деякі вартісні папери вже раніше були звільнені від обмежень і будуть звільнені також у другій фазі. Всі виробничі підприємства, що продають річно свої продукти на суму сто мільйонів долярів або більше, повинні зголошувати будь-яку наміряну підвишку цін Комісії Цін і можуть її переводити в життя тільки тоді, як дістануть на це апробату. Згідно з повідомленням, таких підприємств є в Америці 1,300 і вони виробляють 45 відсотків усіх продаваних продуктів. Коли мова про заробітні платні, всі зміни в тих платнях, що охоплюють 5,000 або більше працівників, повинні бути зголошені і насамперед апробовані урядовою Радою Платень. До першої категорії відморожених платень належатимуть підприємства із 500 або більше працівниками. Такі підприємства затруднюють приблизно 10 відсотків усіх затруднених в Америці, отже яких вісім мільйонів. Таке поступове відморожування цін і платень продовжуватиметься під контролею відповідних урядових аґенцій.

Кастра ентузіястично вітали в столиці Чіле

Сантіяґо. — У середу на летовище чілійської столиці Сантіяґо прилетів з чималим супроводом диктатор Фідель Кастро. Його ентузіястично вітали маси народу біля летовища й довкола доріг, коли він їхав автом з президентом Чіле, марксистом д-ром Алленде. Фідель Кастро є старим другом д-ра Алленде. Він вперше після одинадцяти років відвідав південноамериканську країну Чіле, прилетівши на літаку совєтської конструкції. На честь гостя в Сантіяґо відбулася військова парада та гарматний салют, з 21 пострілом. З летовища Кастро із д-ром Алленде прибули після двогодинної їзди у відкритому авті до кубинської амбасади. Комуністична і Соціялістична партії організували багато народу для вітання Кастра, а на всіх дорогах повивішували червоні прапори з серпом та молотом і написи на зразок „Фідель Кастро, вас вітає Чіле". Лімузина, якою їхали обидва червоні приятелі, була під дуже сильною поліційною охороною доповненою озброєними мотоциклістами. З натовпу вигукували різні гасла-слоґани як „Чіле й Куба позбулись американського імперіялізму", „Геть янкі!" й подібні. Кастро був видимо зворушений і задоволений з такого прийняття.

Сенат ратифікував договір з Японією про зворот Окінави

Вашингтон. — Сенат затвердив підписаний в червні цього року договір з Японією, який передбачує поворот архіпелягу Рьюку включно з островом Окінава під суверенну адміністрацію Японії із збереженням за Америкою цілого ряду військових влаштувань. „За" ратифікацію того договору були 84 сенатори, „проти" 6, республіканці й демократи, які твердили, що той договір практично позбавляє Америку життьових для її інтересів морсько - летунських баз на Далекому Сході. Пентаґон є іншої думки і підтримує цей договір. За американсько-японським договором з 1951 року архіпелаг Рьюку залишався під американською зверхньою адміністрацією, з правом американського губернатора ставити „вето" проти рішень місцевої японської адміністрації. Із зростом економічної сили й добробуту Японії — Окінава стала головним предметом напруження між Японією і Америкою. Теперішній договір той предмет спору ліквідує. За цим договором Америка передасть Японії 48 збудованих американцями влаштувань та збереже 88 — летовища, бараки і т. п. Але президент Ніксон не підпише ратифікаційного документу, поки японський парлямент не схвалить законів, пов'язаних з користуванням Америкою морсько-летунськими базами на Окінаві. Дебати в цій справі саме ведуться в японському парляменті, при сильній опозиції збоку „лівих", які вимагають негайного повного залишення американцями Окінави. ЗСА зобов'язались забрати відтіль геть атомову зброю і не ввозити її назад.

Стверджено, що членом делеґації Пекіну до ОН є професійний шпигун

Об'єднані Нації. — Виявлено, що голова першої „підготовної" місії китайських комуністів, Као Ліянґ, це досвідчений китайський комуністичний шпигун, який виконував уже місії організатора підривних дій на різних континентах, був головним аранжером комунофільського прокитайського перевороту на Занзібарі у 1964 р., був видалений з Індії та Мавріціюса за свою шпигунську роботу та вербував добровільців до вишкільного табору підривників на Кубі. Американські чинники безпеки рахувалися згори з тим, що в комунокитайській місії до Об'єднаних Націй будуть знаходитись також професійні шпигуни. Розшифрувавши, хто такий Као Ліянґ — американська тайна поліція оточить його спеціяльною опікою — стверджують американські газети. Припускають, що Као Ліянґ, який володіє бездоганно англійською і іншими мовами призначений на своєрідного зверхника й контролера інших китайських комуністичних шпигунів — в місії в Об'єднаних Націях і поза нею.

Совєтська преса вважає, що ЮНЕСКО „перебуває на вірному шляху"

Київ. — Після привіту для Міжнародної Комісії в справах науки і культури при ОН ЮНЕСКО від голови президії Верховного Совєта СССР Ніколая Подґорного, у зв'язку з 25-літтям з часу створення ЮНЕСКО, в московській і так зв. республіканській пресі з 4-6 листопада зарясніло від статтей і заміток. В листі - поздоровленні для ЮНЕСКО в Парижі Н. Подґорний писав, що „ЮНЕСКО вже внесла певний вклад в справу миру та буде ще більш активно боротись за мир і безпеку народів, за роззброєння, ліквідацію колоніялізму, расизму" і т. д. „Літературна Україна" з 5-го листопада у статті „Ювілейний рубіж ЮНЕСКО" згадала, що заходами ЮНЕСКО вийшла антологія „Музеї України" і відзначено ювілеї Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки, М. Коцюбинського, В. Стефаника „у світовому маштабі". „Літературна Україна" вважає, що „ЮНЕСКО перебуває сьогодні на вірному шляху, і можна твердити, що її роля в боротьбі за мир і співробітництво дедалі зростатиме".

НОВА ПАРОХІЯ

Буенос Айрес. — Для українців-католиків у Мендоській області в Арґентині Єпископ Андрій Сапеляк, Апостольський Екзарх, заснував нову парафію „Неустаючої Божої помочі".

ВІДБУВСЯ ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ В ЕКЗИЛІ

Чикаґо (Р.Б.) — В суботу і неділю, 22 і 23-го жовтня 1971 р. відбувся тут у приміщеннях Шератон - Чикаґо, готелю п'ятий з черги Ювілейний З'їзд Українських Ветеринарних Лікарів в екзилі, організований Об'єднанням Українських Ветеринарних Лікарів ЗСА і Канади. Цей З'їзд відзначив 25-річчя від часу заснування цієї нашої професійної організації, спершу в Мюнхені в 1946 р. і відновлення її діяльности на американському континенті в 1950 р.

Ветеринарні лікарі прибули на З'їзд в більшості із своїми дружинами з різних сторін ЗСА і Канади, а то: Каліфорнії, Південної Дакоти, Південної Каролайни, Конектикат, Ровд Айленду, Ню Йорку, Ню Джерзі, Кентакі, Пенсилвенії, Мішіґену, Меріленду, Індіяни й Іллиной, а з Канади з провінцій Саскачевану, Альберти, Манітоби і Онтаріо. Усіх 58 осіб.

З'їзд відкрив голова ОУВЛ д-р Богдан Ткачук о год. 1-ій полудня, вітаючи учасників, в тому представників різних організацій і установ та численних гостей. У вступному слові, голова подав, що Ювілейний З'їзд відбувається в ювілейному році, коли вся наша спільнота вшановує 100-річчя народин наших двох корифеїв духа і велетнів слова, поетеси Лесі Українки і письменника Василя Стефаника. Потім відчитав листу із прізвищами 31 члена ОУВЛ, які в тому часі померли і їх пам'ять вшановано однохвилиною мовчанкою.

Після відкриття З'їзду до його Почесної Президії були запрошені д-р І. Білоскурський, д-р А. Мосп'анюк і д-р Ю. Цегельський, а до Ділової Президії увійшли: д-р Р. Романович — голова, д-р М. Небелюк — заступник і д-р І. Галій — секретар.

Безпосередньо привітали З'їзд д-р А. Хрептовський від Головної Управи і Управи місцевого Відділу Товариства Українських Лікарів Північної Америки і Канади, директор Р. Мицик від Кредитівки „Самопоміч" в Чикаґо, директор О. Плешкевич від УККА і СКВУ, інж. Б. Боднарук від Т-ва Українських Інженерів, д-р О. Коропей від Відділу Т-ва Українських Лікарів в стейтах Ню Інґленд, д-р Т. Лапичак від Видавництва „Українське Життя" і Головної Дирекції Українського Публіцистично - Наукового Інституту, д-р Ю. Цегельський від Відділу УВЛ та від Головної Булави Українського Пластового Сеньйорату, а д-р М. Небелюк від імени колеґ, згуртованих в Ка-

(Продовження на стор. 3-ій)

Врочисто відзначено Листопадові роковини в Ню Гейвені

Ню Гейвен (МЯ) — Стараннями місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету Америки врочисто відсвятковано тут 53-ті роковини Проголошення Західньо-Української Народної Республіки. В неділю 31-го жовтня 1971 р. були відправлені Служби Божі в наміренні Українського Народу та панахиди за героїв що віддали життя своє за волю України.

Того самого дня о год 6 вечора відбулася Святочна академія. Відкрив її д-р Михайло Снігурович, голова місцевого Відділу УККА. Святочну промову виголосив мґр Іван Базарко, екзекутивний директор УККА, в якій підкреслив важливість акту 1-го Листопада без якого не було б акту Соборности Українських Земель.

Концертова частина була в цілості виконана силами місцевої української молоді. Розпочала її Ляриса Садівська, фортепіяновим сольом. Старші Сумівки Осередку СУМА ім. Степана Бандери в Ню Гейвені виконали збірну декламацію. Зуня Козюпа відспівала пісню акомпаньюючи собі на бандурі. Деклямували Анна Висовська і Леся Білас. Пластунки Станиці в Ню Гейвені виконали мелодеклямацію. Оркестра СУМА відіграла в'язанку Стрілецьких пісень. Піснею „Не пора", яку відспівали всі присутні закінчено святочний вечір.

По академії відбулася гостина - зустріч Управи УККА, Відділ Ню Гейвен і представників організацій і товариств членів УККА із екзекутивним директором УККА, мґр-ом Іваном Базарком. В товариській атмосфері обговорено ряд загально громадських проблем зв'язаних із працею УККА.

Михайло Стар обраний на голову Ради Народного Мистецтва

Торонто. — Рада Народного Мистецтва великої канадійської провінції Онтаріо обрала головою суддю Михайла Стара (Старчевського) з Ошави, колишнього міністра праці у федеральному уряді Канади. Керівника Ради вибирається на один рік урядування, на 1971 - 72. Рада Народного Мистецтва Онтаріо візьме участь у Конференції Онтарійської Спадщини, що відбудеться у квітні 1972 року, зорганізованій провінційним урядом, яку практично підготовляє міністер громадянства і провінційний секретар І. Яремко. Стоячи на засаді багатокультурности, Рада вирішила провести в наступному році кілька мистецьких етнічних фестивалів, зокрема в Торонті, Гемілтоні, Лондоні, Ст. Кетринсі, Кінґстоні. Українські солісти, хори, танцювальні групи та представники й діячі інших мистецтв повинні включитися в працю Ради Народного Мистецтва у всіх місцевостях в Онтаріо, щоб репрезентувати українську культуру, а при потребі — боронити українські культурні позиції, чи пропаґувати українську культуру. Засідання Ради Народного Мистецтва провінції Онтаріо відбулося в Судбурах.

Українець чемпіоном світу з п'ятибор'я

Київ. — З-за кордону повернулась до Києва совєтська команда змаґунів, які брали у жовтні участь у змаганнях із п'ятибор'я в ЗСА, у Сан Антоніо, в стейті Тексас, і між ними Борис Онищенко, який виборов звання чемпіона світу. Б. Онищенкові не пощастило минулими роками, коли він здобував лише другі й треті нагороди. Хоча йому вже 34 роки, цього разу спортовцеві вдалося здобути світову першість і золоту медалю за перемоги в легкоатлетичному кросі, плавальному басейні, стрільбі, фехтуванні й ін. ділянках спорту. У світових змаганнях з п'ятибор'я найбільшу суму очок зібрали спортсмени, пов'язані з Україною: Б. Онищенко, Л. Іванов із Львова та С. Лук'яненко з Москви, друге місце здобула команда Угорщини, а ЗСА — п'яте.

У „СВОБОДІ" ЗАКІНЧУЄТЬСЯ ПІДГОТОВА ДО ДРУКУ ВЕЛИКОЇ ПРАЦІ Д-РА ЛУКИ ЛУЦЕВА ПРО ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА

Джерзі Сиі. — Д-р Лука Луців, передовий наш літературознавець, автор багатьох літературознавчих творів, зокрема монументальних книг про Івана Франка, Ольгу Кобилянську, Маркіяна Шашкевича та інших, написав новий твір: „Василь Стефаник — співець української землі", що появиться у в-ві „Свобода" вже в найближчих місяцях з нагоди 100-річчя з дня народження Василя Стефаника. Книга, підготова до друку якої саме тепер закінчується, матиме 450 сторінок та включатиме розділи: „Василь Стефаник у критиці і спогадах", „Оцінка творів Василя Стефаника", „Проблеми літературних впливів на творчість Василя Стефаника", „Жінка в творах Стефаника", „Листування В. Стефаника, зв'язане з його літературною творчістю", „Стефаників світ", „Стефаникове слово" та ін. Уже в найближчому часі почнеться сторінкування складу й опісля друк книги, що повинна б появитися на книжковому ринку вже з кінцем січня 1972-го року.

Підготова цієї книги до друку була одною із причин та цілей відвідин в „Свободі" та УНСоюзі минулого вівтірка, 9-го листопада, наймолодшого сина Василя Стефаника, Юрія, що живе в Едмонтоні в Канаді та сам відомий, як літературознавець, автор докладної біографії свого батька. „Свободу" відвідав Ю. Стефаник в товаристві свого приятеля письменника Миколи Понеділка. При спільній полудневій перекусці з автором нового великого твору про його батька, д-ром Лукою Луцевим, редакторами і працівниками видавництва, як і опісля в розмові в редакції, п. Ю. Стефаник живо цікавився змістом і друкарсько-технічним оформленням нової книги, її друком та часом випуску, як і іншими плянами видавництва, та й сам оповів деякі подробиці з життя і творчости свого батька. Ю. Стефаник, що приїхав до Канади ще перед другою світовою війною, був знайомий, дружив та багато разів зустрічався з покійними вже д-ром Лукою Мишугою і Дмитром Галичиним та іншими тодішніми передовими діячами Американської України. Перебуваючи тепер на відвідинах у ЗСА, п. Юрій Стефаник вже виступав і ще виступить на літературних вечорах, влаштовуваних в поодиноких громадах на пошану його батька, Василя Стефаника.

Юрій Стефаник з редакторами і працівниками в-ва „Свобода" під час зустрічі з ними. *На фото (зліва):* пані Олена Гентіш, пані Дарія Семеґен, адміністраторка „Свободи" пані Люба Лапичак, ред. Вячеслав Давиденко, ред. Іван Кедрин-Рудницький, Микола Понеділок, Юрій Стефаник, д-р Лука Луців, ред. Богдан Кравців, пані Квітка Стецюк, пані Любов Коленська та головний секретар УНСоюзу д-р Ярослав Падох. Інші екзекутивні урядовці УНС в тому часі були службово поза приміщеннями канцелярії. В зустрічі і розмовах взяли також участь ред. А. Драган, ред. Леонід Полтава та ред. Зенон Снилик.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $18.00, на пів року — $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Світовий Синод Єпископів

30-го вересня ц. р. Папа Павло УІ відкрив у Сикстинській каплиці Понтифікальною Богослужбою Третій Єпископський Синод, що його преса назвала коротко Світовим Синодом, з участю 212 управнених до голосування найвищих церковних достойників та деякими духовниками - спостерігачами. 6-го листопада Синод закінчився. Хоч його наради були засекречені і преса подавала про нього вістки здебільша на основі недискретних інформацій від окремих учасників Синоду, і хоч також тепер усі документи, що стосуються Синоду, передано на розгляд Папі, і невідомо, чи й коли вони будуть оприлюднені, найперші коментарі міжнародної преси оцінюють той Синод, як невдатну конференцію.

У точці денного порядку „Духовенство" центральною проблемою стало питання примусового целібату для римо-католицьких духовників. Синод виявив глибоку розбіжність думок у цій справі, бо хоч 170 владик висловились за збереження „статусу кво", 87 були за передачу окремим єпархіям вирішування, чи можна висвячувати також жонатих теологів. Папа — принциповий прихильник збереження обов'язкового целібату в Римо-Католицькій Церкві. Але ні Синод, ані Папа не дали відповіді, як практично припинити втечу духовників і підсилити доплив кандидатів на духовний стан.

Так само у точці „Соціяльна справедливість" не сказано й не вирішено нічого такого, що можна б уважати за нове, стимулююче, творче. Синод пішов по лінії різних ліберальних з'їздів і конференцій, з таврування нерівности між багатими й бідними, замалої допомоги недорозвиненим економічно країнам, з таврування війни і сприяння тим, які з відкликом на „спротив совісти" відмовляються служити у війську. Синод обмежився відносинами у вільному світі, начебто немає ніякої несправедливости і немає причин до критики — в комуністичних країнах. Виступ Верховного Архиєпископа Кардинала Сліпого в обороні Української Мовчазної Церкви знайшов найширший відгук у світовій пресі й серед учасників Синоду, проте невідомо, чи Синод включив до своїх резолюцій засуд Москви за переслідування Української Церкви.

Світовий Синод Єпископів був, як і його попередники в рр. 1967 і 1969, тільки дорадчим органом Папи. Він мав також багато технічних недоліків, як, наприклад, користування здебільша латинською мовою, що її треба було перекладати на живі мови, і т. п. Можливо, що під впливом критичних коментарів майбутні Синоди стануть кращими.

25-ліття ЮНЕСКО

Чверть століття тому в Парижі, біля площі Фонтенуа, у великому гарному будинку відбулося засідання Міжнародної Комісії ОН в справах науки і культури, скорочено — ЮНЕСКО. Тоді біля того будинку, штаб - квартири ЮНЕСКО, повівали тільки 20 прапорів, у тому числі й червоно - синій, що мав би бути „українським державним прапором". Між іншим, як зазначено в одному з совєтських видань, розпродуваних в ОН у Ню Йорку, синій колір на тому прапорі має символізувати не що інше, як „вічну дружбу України з Росією". Тепер біля будинку ЮНЕСКО повіває вже не 20, а 125 прапорів.

ЮНЕСКО мало на меті провадити в світовому маштабі боротьбу проти неписьменности, сприяти поширенню знань з усіх ділянок науки і культури, сприяти обмінові науковими та іншими культурного порядку інформаціями між країнами світу. Такі були головніші завдання, і частково їх ЮНЕСКО виконує. Чи не вперше в історії людства ЮНЕСКО зробило спробу перепису грамотности населення земної кулі, виявляючи при тому, що сотні й сотні мільйонів людей на плянеті Земля у XX сторіччі не вміють ні читати, ні писати. ЮНЕСКО сприяє обмінові студентами й науковцями з різних країн, обмінові науковими інформаціями. Але одночасно з цим ЮНЕСКО дедалі більше займається справами, які не належать до компетенції Міжнародної Комісії в справах науки і культури — політичними справами, і то з виразним курсом на „почервоніння". У квітні 1970 р. ЮНЕСКО на конференції у Фінляндії визнало ката народів В. Леніна за „великого науковця і гуманіста". Недавно, після 16-ої Конференції ЮНЕСКО в Парижі винесено постанову, запропоновану СССР і 22 його прихильниками, про „ліквідацію колоніялізму", очевидно, „американського та ізраїльського", про загальноевропейську нараду в справах миру, скликання якої добивається Москва. ЮНЕСКО, як напевно ніяка інша агенція ОН, пронизане червоними агентами, і цей факт значно применшує значення ЮНЕСКО у світі, бо політика не належить до його компетенцій.

Степан М. Горак

ПРО УКРАЇНУ, СТУДЕНТІВ І УНІВЕРСИТЕТИ

Заголовок цієї статті має вже свою „історію", бо вже від якогось часу досвід, пов'язаний з заголовком, повторюється, а звідси і потреба винести це питання на ширший форум.

Справа йде про наших студентів, що вчаться в американських університетах, а зокрема тих, що в їхнє університетське курикулюм включають також історію Східньої Европи і Росії. Оскільки викладачі тих предметів у більшості є вихованцями російської історичної школи, закріпленої в Америці такими істориками, як М. Карпович, Г. Вернадський, М. Лобанов - Ростовський, М. Флорінський і ін., наші студенти, в першу чергу ті, відважніші, заходять у конфлікт, обороняючи історію України і українську схему Східньої Европи.

В цій справі я одержав уже кільканадцять листів від українських студентів з проханням допомогти їм підшукати матеріяли, аргументи і інші наукові джерела, які допомогли б заперечувати фальшиві твердження інструкторів. Звичайно, я радо допомагаю, і завжди з успіхом, бо даний інструктор під тиском історичних фактів або змінює свої тези та висновки, або хоч старається не провокувати українців- студентів. А це вже є успіхом.

Ось, для прикладу, лист студента з Дітройту: „Я попав у гострий конфлікт з інструктором в питанні походження українського народу, його мови і державности. Що робить справу ще гіршою для мене і багатьох інших наших студентів — це відсутність в нашій бібліотеці (Вейнського університету) літератури з історії України. Те, що є в бібліотеці, бідної якости або видане совєтськими чи польськими істориками".

Я негайно вислав цьому студентові великий пакунок солідної історичної літератури включно з позиченими в Іллинойському університеті книжками, які певно допоможуть йому. Але справа на цьому не кінчається, бо через кілька днів наспіє подібний лист з іншого університету, і тоді знову треба починати з початку.

Можна прийняти за певне, що подібні ситуації витворюються в інших частинах Америки, і саме тому слід призадуматися над тим, як ми всі разом можемо допомогти нашій студіюючій молоді стати ефективною в обороні України і скріпити тих, які часто кривлять душею, але не є всилі виступити проти ворожо наставленого до української справи інструктора.

На жаль, до сьогодні ми нічого в цьому напрямку не придумали і нічого не маємо під рукою, щоб стати корисним нашим студентам. Мова йде про інституцію, яка мала б до диспозиції всі потрібні фактори, як книжки, науковців, бюро, влаштоване для таких потреб, і взагалі щось, що можна назвати „українським науковим банком", звідки можна було б черпати все, що потрібне студентові в кожній ситуації, яка створюється в університеті.

В даному випадку нам треба фахівців, які знають систему американських університетів, американську наукову літературу, поодиноких істориків, можливо навіть особисто, англійську мову і мають до диспозиції якісь мінімальні фінанси для оплачування технічних справ.

Наведений вище приклад з Дітройту, де є велике число українців, банки, десятки організацій і зорганізована громада, наявно доказує, що все те, що ми створили, було добрим двадцять років тому, а сьогодні виглядає воно на провінціялізм і ґетто. Дітройт і донині не здобувся на створення Відділу Асоціяції для поширювання українознавчих студій, і то незалежно від того, що там за нашим підрахунком проживає і працює десять професорів! В самому дітройтському і сусідніх університетах студіює кругло 500 українських студентів і є українська середня школа, тобто все, що прямо примушує створити таку науково - професійну організацію.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

С. РИНДИК

МІТИ

Пролітав під небом сокіл.
Може сокіл, може ні . . .
Бачив я цей льот високий
В дуже давній давнині,
Ще в свої дитячі дні.

Кажуть, то була ворона.
Може навіть горобець,
Або й вишенька червона,
Як хитав її вітрець,
Хилитайло-стрибунець.

Та якраз у ці хвилини,
Неповторні у житті,
Бачив льот я соколиний
В піднебеснії висоті.

Бачив ясно! Більш ніколи
Не літали там соколи.
Тільки в думах чарівних
Залишився слід від них.

Чи не так із кожним мітом?
Щось було і не було . . .
А потому буйним цвітом
На олімпах розцвіло.

Темну тьму віків колишніх
Світлом красним, світлом пишним,
Світлом творчої душі
Освітили дервіші,
Маги, йоги і факіри, —
Тьму без краю і без міри
Освітили світлом віри.

Чикаго,
25. VIII. 71

І. Лучишин

КРАМНИЦІ САМООБСЛУГОВУВАННЯ В СССР

У західньому світі самообслуговування в крамницях стало вже віддавна буденною річчю. Воно звільняє покупців від зайвої витрати часу на вистоювання в чергах при видачі товарів крамничною обслугою. Без самообслуговування і кількість продавців у крамницях мусіла б збільшуватися в міру того, як зростає кількість покупців. А це збільшувало б видатки торговельного підприємства.

Допустити масу покупців до співдії в торгівлі можливо лише в атмосфері загального довір'я і пошани до покупців збоку крамничної обслуги.

Монопартійна совєтська преса, в тому числі й офіційний орган Спілки Совєтських Письменників „Літературная Газета", запевняє своїх читачів, що чесність совєтських покупців далеко перевищує чесність покупців у капіталістичному світі. Ця газета навіть „точно" обрахувала, що в СССР кількість нечесних покупців, які „забувають" заплатити за взятий в крамниці самообслуговування товар, становить всього лише 0,4 відсотка, тобто 99,6 відсотка совєтських покупців — сумлінні люди. Натомість у капіталістичних країнах, як твердить ця газета, кількість нечесних покупців далеко більша, ніж у комуністичному світі: перевищує їх у два з половиною рази.

Зрештою, комуністична преса інакше й писати не буде, бо ж вона вже віддавна вмовляє в людей, що совєтське суспільство, виховане в комуністичному дусі, морально стоїть далеко вище, ніж людність західніх країн.

А як це виглядає у совєтській буденній дійсності? Ось кілька прикладів:

Нещодавно в Москві перетворено міський торговельний центр на вулиці Горького в крамницю самообслуговування. До неї зразу кинулася величезна маса покупців, яка прямо перелякала продавців. Вони зразу ж поставилися з великим недовір'ям до покупців, підозріваючи їх усіх у грішних намірах, і взялися дуже ревно за контролю забраних з крамничних полиць товарів, перешукуючи їх навіть по кишенях покупців...

Самоволя совєтського крамничного персоналу не має стриму. Навіть дописувач совєтської газети — А. Рубінов зарікається купувати будь-що у крамниці „АБІ" в естонській столиці — Таліні, бо там при самому вході продавці вимагають від покупців здавати їм на перевірку всі свої торби, течки та сітки.

Далі Рубінов розповідає про те, як то в литовській столиці — у Вільні — депутат Верховного Совєту демонстративно відмовився купувати в крамниці самообслуговування, коли зараз же при вході до неї продавці зажадали від нього, щоб віддав їм свою течку. Він показував їм урядову відзнаку, що свідчила про його відповідальне становище, і доводив, що в течці важливі державні документи. Та продавці й слухати його не хотіли.

Сваволя адміністраційного апарату совєтських крамниць самообслуговування доходить до нечуваної жорстокости в стосунку до покупців. Згаданий вище дописувач бачив на стінах двох балтійських крамниць вивішені імена, прізвища, фотознімки й адреси осіб, що присвоїли собі неоплачений товар.

В одній не названій газетою „братній країні" учителька, що дала спокусити себе парою нейльонових панчіх, повісилася того самого дня, коли її фотознімку вивісили на стіні крамниці...

Чому не вживають плястикових кошиків?

Той же дописувач Рубінов запитує, чому в СССР не дають покупцям плястикових кошиків зараз при вході до крамниці, так, як це практикують у Східній Німеччині, Угорщині і Румунії. Чому покупці мусять товари з крамничних полиць вкладати до своїх власних торб чи сіток, щоб знову їх витягати під допитливе око касирки? На це сам він відповідає: „Спочатку й у нас вживали кольорових плястикових кошиків, аж доки вони масово не появилися у продажу для загального вжитку. Тепер кожний, хто ці кошики носить з собою, викликає підозру, що їх колись украв у крамниці...

Згадані плястикові кошики позбавлені всякого охоронного значення супроти проявів глибокого недовір'я збоку совєтської крамничної обслуги. Ці кошики були, як це прозрадив директор одного совєтського торговельного підприємства, для продавців тільки додатковою принукою пхати свої носи в кишені покупців, чи бува в них немає товарів, що не попали до кошиків...

Де джерело постійного недовір'я до людини?

Воно криється у самій совєтській системі, побудованій на грабунку й брехні. Її творець — Ленін прийшов до влади під гаслом: „Грабуйте награбоване!" Під цим демагогічним гаслом ленінська комуністична партія закликала народні маси, в ім'я „соціялізму", грабувати великих землевласників, промисловців, банкірів і всіх інших „буржуїв". Коли ж їх дуже скоро не стало, прийшла черга на грабунок приватної власности селянських і міських трудівників. Держава стала власником усієї землі, її наземних і підземних багатств, усіх промислових і торговельних підприємств, усіх культурних і наукових установ.

Необмежену владу в цій державі захопила з почину Леніна горстка змовників, що назвала себе комуністичною партією і проголосила „диктатуру пролетаріяту". Під цією фальшивою маскою ще Ленін створив деспотичну систему необмеженого панування партійної кліки над пролетаріятом, а фактично над усією людністю країни.

Щоб створену деспотичну систему влади втримати про житті, Ленін покликав до життя окремий поліційний апарат, який кривавим терором нищив і до сьогодні нищить всіх противників совєтського режиму.

Таким чином в СССР поняття держави утотожнюється з диктаторською партією. Державна власність — це власність партійної верхівки, власність, що прийшла за гаслом: „Грабуй награбоване!"

Тому не дивно, що в країнах під так званою „диктатурою пролетаріяту", в яких панує загальна нужда, люди змушені красти.

ДИТЯЧА КНИЖКА

Українська книжка — найгірша, аж до антиукраїнської своїм змістом, і найкраща, найбільш вартісна — перебуває в наших часах у стані перманентної кризи. Це прикре явище спостерігається й серед інших народів, хоча — в нормальних обставинах державного життя, значно меншою мірою. Колосальний розвиток техніки й цивілізації, прискорені темпи життя, могутній розвиток комунікації, швидкі соціяльні, економічні, психологічні й іншого типу зміни серед народів і окремих груп суспільства, захитання церковно - релігійних канонів і т. д. — все це належить до причин, чому вартісна книжка розходиться поволі, мусить „шукати читача".

В Україні, з вивіскою „УССР", режим провадить політику дволикого Януса супроти книжки: видання російською мовою пропагуються й пропихаються до читачів, а видання українською мовою або важко знайти, або ж це „твори" Леніна і його „соратників" чи „постанови" різних партійних з'їздів, що їх ніхто не бажає читати. У київських книгарнях можна легко знайти поезії, наприклад, М. Рильського чи В. Сосюри в перекладах на російську мову, але важко знайти їх в оригіналі, українською мовою. „Правда" з 17 серпня 1971 р. побіжно згадувала й про інше відношення до книжки: „У Криницькому, наприклад, районі є 40 сіл, а книгарень — 8. Цього року будують хлібзавод, „гастроном", ресторан і т. д. — і ні одної книгарні. Приблизно така ж картина і в інших районах Дніпропетровської области"...

У діяспорі українська книжка має обмежене коло читачів. Воно поволі звужується, бо старші люди відходять, а молодь небагато її читає. Про невеселі перспективи говорять дані Правління Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді. ОПЛДМ: два роки тому на книжковому складі Централі в Торонто було залежаних книжок для дітей і молоді на понад 30 000 долярів, а тепер, коли прийшли нові видання, їх є вже майже на 50 000 долярів, бо книжка йде дуже й дуже повільно.

ОПЛДМ сподівається зрушення в цих останніх двох місяцях 1971 року, листопада - грудня, у зв'язку з черговим двомісячником рідної книжки для дітей і молоді. Тут повинні виявити максимум доброї волі та ініціятиви дослівно всі, кому дорога справа збереження мови, культури й традицій серед підростаючих поколінь українців у вільних країнах світу. Варто не лише купити кілька книжок дітям і послухати, як вони вміють читати вголос, чи прочитати й обговорити їх із ними. Треба влаштовувати конкурси читання української книжки, з відповідями й обговорюванням прочитаного, виставки книжок для дітей і молоді, зустрічі з письменниками і юними читачами; закладати чи доповнювати вже існуючі бібліотеки, комплектувати українські дитячі бібліотечки вдома. Варто лише усвідомити, що коли нині дитина не читатиме української книжки, то завтра — юнаком чи юначкою ця книжка вже буде її мало цікавити хоча б через мовні труднощі, а в дорослому віці це вже будуть люди далекі від української мовно - культурної сфери.

Як виховання дитини треба розпочинати чи не з першого року її життя, так і ознайомлення малюків з книжками - образками треба починати майже в тому ж самому віці. Створення мережі дитячих садочків у ЗСА, в чому найбільше енергії покищо виявляє Союз Українок Америки, — це перша реальна відповідь реально-думаючих людей на загрозу занепаду української мови й культури в діяспорі. Без огляду на „географію", від Австралії до Канади — в садочках дитина дістає в руки першу українську книжечку, складанки - забавки, навчається співати перших українських пісень — там починає формуватись українська людина.

Між запляновними виданнями Центру Українських Студій при Гарварді й виданнями ОПЛДМ ім. Л. Глібова для дітей є занадто тісний зв'язок, щоб його не помічати або ним легковажити.

(Л. П.)

„МЕТРО" В КИЄВІ

Київська підземна залізниця подовшала на три нові станції: „Жовтнева", „Нивки" і „Святошино". На новій станції „Жовтневій" відбувся 5-го листопада мітинг, з виступом першого секретаря ЦК комуністичної партії УССР П. Шелеста, який сказав, що відкриття трьох нових ліній „метро" присвячене „великій жовтневій революції".

НА СТОРОЖІ БОЖОГО СКАРБУ

(Доповідь Владики Мстислава на VII Соборі УПЦ в ЗСА)

(3)

Все це робиться, очевидно, не для якихось екуменічних діялогів, а виключно в ім'я власних інтересів і для добра московської імперіялістичної політики.

Між іншим існує вже багато підстав твердити, що саме українська проблема в її найширшому аспекті змусила безбожницьку Москву до здобуття Ватикану, а до того не лише усміхами й золотими дарунками, але й далекойдучими обіцянками, які, як знаємо, не мають для Москви жадного зобов'язуючого значення. Тому, за найбільший парадокс у житті сучасного християнства треба вважати те, що простягнуті до ватиканських прелатів руки сучасних неронів не повисли у повітрі, а, навпаки, — їх підхопила й стиснула рука самого Римського Первосвященика. Очевидно, приклад, що його дав голова найбільшої числом вірних християнської Церкви, аж ніяк не будуючий, а знесилюючий все християнство.

Впарі з здобуттям поважних позицій на верхах Римо-Католицької Церкви, Московська патріярхія посилила свою активність на терені Вселенської Православної Церкви поза СССР. Та, як скоро виявилось, участь її відпоручників у різного роду конференціях і нарадах, що їх заініціювала Вселенська Царгородська Патріярхія для скликання Вселенського Православного Собору, має всі прикмети деструктивного поступовання, спрямованого не на зміцнення Православ'я, а в першу чергу для здобуття Московській патріярхії верховодної ролі у всьому Вселенському Православ'ї. Таке поступовання від поручників Московської патріярхії, яких звичайно очолює відомий московський політичний агент митрополит Нікодим Ротов, справу скликання Вселенського Православного Собору робить майже безнадійною, в кожному разі в найближчому нам десятилітті, а це тому, що Вселенський Православний Собор — це ж нагода до зміцнення всього Православ'я й піднесення його престижу, а атеїстичному урядові СССР це аж ніяк не на руку.

У другій половині цього століття Москва почала втручатися в життя менших православних Церков. Спеціяльну увагу звернула вона на терен Північної Америки, на якому в XX ст. постав шерег національних православних Церков, що їх зорганізувала еміграція з країн Східньої Европи та Близького Сходу. Ці Церкви постійно зростали і зміцнювались, користаючи в ЗСА і Канаді з повної релігійної свободи. Великим поштовхом до зростання цих Церков в останніх десятиліттях було переслідування Православної Церкви в СССР та її тяжке положення в країнах, що опинилися в політичній залежності від червоної Москви. Втручання Москви в життя цих Церков було або безпосереднє, або через інші помісні Церкви на схід від залізної заслони. Це втручання доводило в окремих національних Церквах, зокрема на терені ЗСА, не раз до поділу Церкви на дві частини, з яких одна залишалася вільною і незалежною, а друга йшла в юрисдикцію т. зв. „матірної" Церкви в опанованих комуністичним режимом Болгарії, Румунії тощо. Водночас зростало й число єпископів з-поза залізної заслони. Все разом було скероване на знесилення й ліквідацію національних православних Церков у вільному світі.

Проте, довести до руїни національні православні Церкви чи то в Канаді, чи то в ЗСА, Москві не вдалося й досі. Наступ на них паралізує найдалійдуча свобода релігійного волевиявлення та національна свідомість вірних і власні церковні традиції, що віками наростали в них. У зв'язку з цим, не припиняючи деструктивних заходів на терені національних Церков, Москва рішила сконцентрувати свої зусилля на групи православних у ЗСА і Канаді, люди яких дійшли до стану денаціоналізації й байдужности до національних прикмет Церкви. Найбільше надавалася для цього Церква, що донедавна мала назву Російсько-Американської Митрополії, початки існування якої сягали в XIX ст. Основний склад її вірних творили люди переважно українського й білоруського походження, вихідці з підросійської Білоруси й України та Австро-Угорщини, з людей малосвідомих, ще на батьківщині обтяжених почуттям великої соціяльної кривди, а до того ще й на низькому рівні культури, бо переважали серед них мало- або цілком неписьменні.

Російська Православна Церква, що першою з'явилася на теренах Північної Америки, дякуючи заходам і великій матеріяльній допомозі ще царського російського уряду, стала для людей слов'янського походження, що опинилися в ЗСА і Канаді, єдиним у той час осередком, в якому вони могли задовольняти свої духовні потреби. Церковно-слов'янська мова у відправах і російська у проповідях були для них більш-менш зрозумілими, що й використало прислане Москвою духовенство для їхнього зросійщення. Допоміжними у цьому були великі дотації на будову церков і утримання духовенства. Цей процес був для Москви успішним аж до революції 1917 року. Стримали його й інші події, за головні з яких треба вважати: ієрархічне очолення в міжчасі церковного життя українських греко - католиків рідним духовенством і, зокрема, постання (в рр. 1918-20) в Канаді і ЗСА Української Православної Церкви. Стримували ріст впливів Російської Церкви й відосередні сили, що наростали в самій Російсько-Американській митрополії, передусім народжене вже в Америці покоління, яке зла доля ставила на роздоріжжі: в родині воно чуло мову дідів та батьків і додержувалося стародавніх релігійно-національних традицій, а поза хатою все більше й гостріше відчувало штучність обов'язку репрезентувати в Америці чи Канаді російськість і московську культуру. Далеко коротшим ставав шлях до американізації, що й довело до відходу з Російсько-Американської митрополії поважної кількости молодших віком людей до протестантських груп, зокрема до Єпископальної Церкви.

Повоєнні 1947-50 роки дещо збагатили Російсько-Американську Митрополію людьми з нової еміграції, серед яких була чимала група, що мала поважні наукові кваліфікації. Було серед них і значне число священиків. Всі ж вони репрезентували великодержавну російську ідеологію. Все це врахувала Москва, яка, до речі, потрапила в міжчасі включити в юрисдикцію Московської патріярхії понад сотку парафій, що належали перед тим до Російсько-Американської Митрополії. Взяла Москва під увагу й те, що неясний канонічний статус Російсько-Американської митрополії викликав у ній не раз гострі конфлікти. Все це заохотило Московську патріярхію до рішучої акції за повернення Російсько-Американської митрополії в орбіту московських впливів. Прискорили цю акцію люди з нової російської еміграції, що зайняли в митрополії ключові позиції. І, як наслідок, у 1970 р. Московська патріярхія надала Російсько - Американській митрополії статус автокефальної Церкви, усунувши з її назви прикметник „російська". Теперішня офіційна назва цієї митрополії „Православна Церква в Америці".

(Далі буде).

Революційна ОУН дає повну підтримку Блаженнішому Йосифові

Торонто. — Дня 1-го листопада 1971 р. з Торонта, де перебував у той час голова Проводу революційної ОУН, вислано до Риму за підписом голови Проводу ОУН(р) і голови Уряду України 1941 року Ярослава Стецька та уповноважених представників Українського Визвольного Фронту з д-ром Романом Малащуком на чолі, телеграму до Його Блаженства Верховного Архиєпископа Йосифа кард. Сліпого, Голови Архиєпископського Синоду, який у тому часі розпочав, на радість усієї української спільноти, свої наради під проводом Блаженнішого. У телеграмі м. ін.: „Український народ безстережно підтримує Вас, Блаженніший, і Синод Української Католицької Церкви у рішеннях оформити патріярхат. Вітає Вас — нашого першого Патріярха. Повністю солідаризується з Вашим виступом на Соборі Єпископів у Ватикані і бажає Вам повної перемоги у боротьбі за правду Христа і України".

ВАСИЛЬ ПРОХОДА, КОЛ. СТАРШИНА АРМІЇ УНР ПОМЕР

Денвер, Колорадо. — 8-го листопада ц. р. помер тут на 81-му році життя підполковник Армії УНР Василь Хомич Прохода, який брав активну участь впродовж цілої української визвольної війни і був совєтським політичним в'язнем на Воркуті. Покійний брав активну участь в громадському житті у Денвері.

43 ВІДДІЛ СУА ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

запрошує Молодь і Громадянство на свою чергову

ТОВАРИСЬКУ ІМПРЕЗУ

„Що ми знаємо про Василя Стефаника"

в неділю, 14-го листопада 1971 р.

в год. 5:00 по пол.

в домівці УСО „Тризуб"

4932 Н. Брод вул.

ПРОГРАМА СКЛАДАТИМЕТЬСЯ З ДВОХ ЧАСТИН:

У 1-ій — Коротке слово про Василя Стефаника, насвітлене читанням уривків з його творів у виконанні молоді.

У 2-ій — Деклямації; Сценка з гімназійних років письменника; Монолог; Співочий Ансамбль 43-го Відділу під проводом проф. Ірини Чумової, при фортепіяні п-і Оксана Білик. — Виконавці програми Шановний Гість п-і Климовська-Язичинська, членки 43-го Відділу та їхні діти.

Не обійдеться без чаю та солодкого й приємної гутірки із знайомими, щиро запрошуємо й очікуємо Вас, дорогі гості.

Об'єднання Жінок ОЧСУ в Ню Йорку

повідомляє, що

в неділю, 14-го листопада 1971 року

о год. 4-ій по пол.

у великій залі ОВФ

315 Схід 10-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

відбудеться ДОПОВІДЬ

п. ОЛЬГИ СОНЕВИЦЬКОЇ

ІЛЮСТРОВАНА ПРОЗІРКАМИ НА ТЕМУ

„ТРИ СОБОРИ СВ. СОФІЇ"

(ЦАРГОРОД, КИЇВ, РИМ)

По доповіді гутірка при чаю і солодкому.

УПРАВА

У Видавництві „Сучасности"

появилися такі видання до історії української політичної думки і до актуальних проблем української політики:

1. **ВИВІД ПРАВ УКРАЇНИ.** За ред. Б. Кравцева. 250 стор. Ціна — 1.50 дол.
2. **ІВАН ФРАНКО ПРО СОЦІЯЛІЗМ І МАРКСИЗМ.** Рецензії і статті 1897-1906 рр. Впорядкування, вст. стаття і довідки Б. Кравцева. 256 стор. Ціна — 2.50 дол.
3. Іван Майстренко: **СТОРІНКИ З ІСТОРІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ.** У двох частинах. 98 + 107 стор. Ціна — 3.00 дол.
4. Анатоль Камінський: **НА НОВОМУ ЕТАПІ.** Передмова М. Прокопа. 173 стор. Ціна — 1.50 дол.
5. Анатоль Камінський: **ЗА СУЧАСНУ КОНЦЕПЦІЮ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.** Передмова М. Прокопа. 133 стор. Ціна — 3.00 дол.

Замовляти — G. LOPATYNSKI

875 West End Avenue, Apt. 14 B New York, N.Y. 10025

У-ФО-ТО

повідомляє, що

ФОТОГРАФІЧНА ВИСТАВКА

є пересунена до січня 1972

Точна дата буде подана в пресі.

ЧУДОВІ КАРТИ! (в кольорах)

(КАРТИ ДО ГРАННЯ — PLAYING CARDS)
З ТРИЗУБОМ, І ЩЕ ДО ТОГО ПО-АНГЛІЙСЬКИ НАПИСАНО УКРАЇНА.

Ціна $1.50 за одну пачку. Склепам знижка. Моя адреса:

STEPHEN SLOTA

4618 — 21st St., N.E. Washington, D.C. 20016

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

ПРЕЗИДЕНТ РИЧАРД НІКСОН НЕ ПІДТРИМАВ пропозиції Пентагону про відкликання американської дивізії з Південної Кореї та про значне зменшення кількости вояків у американській армії. Така пропозиція зустріла рішучий спротив і в Державному Департаменті, і в Білому Домі у Вашинґтоні. Мова про такі зміни зайшла у зв'язку з бажанням зменшити американські видатки на оборону.

ДРУЖИНА КОЛИШНЬОГО ПРЕЗИДЕНТА ДВАЙТА АЙЗЕНГАВЕРА вийшла із лікарні в Сан Антоніо, у Тексасі, де вона перебувала впродовж двох тижнів. Лікарі вважають, що стан здоров'я колишньої першої Леді ЗСА цілком задовільний. П-і Айзенгавер прибула до лікарні 25 жовтня на перевірку, але там перестудилась і пролежала на лікуванні до 8-го листопада.

ЦІЄЇ СУБОТИ В ОРБІТУ ПЛЯНЕТИ МАРС ввійде американська дослідна ракета „Марінер 9". Науковці в дослідному центрі в Пасадіні, Каліфорнія, дали наказ через радіо і на „Марінері" відкрилась фотографічна камера. Якщо не буде якоїсь прикрої несподіванки, то „Марінер" має зфотографувати з близької віддалі Марс і передати 27 фотознімків до лябораторії в Пасадіні, з якої контролюють лет тієї ракети. Фотокамеру відкрили з допомогою радіосигналу тоді, коли ракета була від Марса на віддалі в 950 000 миль. „Марінер 9" летить від Землі до Марса вже шість місяців, він важить 2 200 фунтів і тепер наближається до Марса із швидкістю 7 000 миль на годину.

ВИПРОДУКУВАНІ 10 ЛІТ ТОМУ динамічні патрони, разом вагою в 100 кілограмів, знайдено в приватному будинку на 36-й вулиці в Ню Йорку. Динаміт випадково знайшла господиня дому й повідомила про це поліцію. Вивезений динаміт було знешкоджено.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ ЗАМОВИВ МОДЕРНІ КОМПЮТЕРИ в американській фірмі „Інтернешенелс Бизнес Машінс". Минулого місяця та фірма показувала свої найновіші компютери на виставці в Ленінґраді. Один такий компютер коштує понад мільйон долярів. Але не відомо, чи відбудеться той „бизнес", бо на це треба дозволу з Вашинґтону, а після цього ще й Координаційного Комітету НАТО.

У ЛОС АНДЖЕЛЕСІ ВІДБУВАЄТЬСЯ ЩОРІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ жидівської жіночої організації Сестрицтв при синагогах. На тій конференції жінки виступили з домаганням, щоб їм у рямках Американського Реформованого Юдаїзму дали більше прав і нагод впливати на зміни в політиці й напрямних, а не тільки доручали розносити чай і каву на прийняттях.

ІНДІЯ ЗАМОВИЛА дальші доставки зброї з Совєтів. Не подавши вартости замовленої зброї, ані її родів, індійські власті признали, що була про це мова під час недавнього перебування в Індії совєтського віце - міністра закордонних справ Ніколая Фірьюбіна та шефа совєтського військового летунства маршала Павла Кутахова. Тоді взагалі обговорювали проблеми індійської оборони у випадку війни проти Пакістану, який користується опікою Комуністичного Китаю.

У РИМІ ВІДБУВАЄТЬСЯ конференція Організації харчів і хліборобства, автономної аґенції Об'єднаних Націй, з участю понад 1.000 делеґатів. Лавреат мирової нагороди Нобля, американський учений д-р Норман Берлявґ таврував „гістериків", які ведуть кампанію проти нібито шкідливого для життя і здоров'я газу ДДТ: той учений твердив, що газ ДДТ (ДіДіТі) необхідний для сільського господарства і — винищуючи комарів, розсадників малярії — сприяє також здоров'ю людей.

У БЕЛЬГІЇ УРЯД ЗГОЛОСИВ свою димісію, але вона тільки формальна, бо вислід минулонедільних виборів дав знову більшість теперішній коаліції двох партій: Християнсько - суспільної і Соціялістичної. Тому прем'єр Гастон Ейскенс залишиться на своєму посту, тільки зреорганізує свій уряд.

ЯПОНІЯ БУЦІМ-ТО ПОГОДЖУЄТЬСЯ підвищити вартість свого „єна" на 12 1/2 відс., як цього хоче Америка, але під умовою, що тоді Америка скасує додаткове 10-відсоткове мито не тільки на японські шовки і текстильні вироби, як це вже сталося, але взагалі на всі імпортовані до ЗСА товари. Японії залежить найбільше на облегшенні свого експорту малих автомобілів, фотоапаратів і інших промислових продуктів.

ІРАН ЗАГРОЗИВ війною двом маленьким арабським еміратам, які не погоджуються віддати під суверенність Ірану два острівці при вході до Перської затоки, які мають велике стратегічне значення. Ті острівці були донедавна під владою Британії. Коли Британія рішила „відійти" з земель і морів на схід від Суезу — Іран рішив взяти оборону Перської затоки, загроженої совєтською воєнною фльотою, у власні руки.

4 АФРИКАНСЬКІ ПРЕЗИДЕНТИ ЗАКІНЧИЛИ свої наради в Єгипті і звітуватимуть в Декарі, Сенеґалі, перед 10-тичленною Комісією, що її створила Організація Африканської Єдности для справи заведення миру між Ізраїлем і арабами. 4 африканські президенти перевели наради з лідерами Ізраїлю і Єгипту, але практичний вислід тих нарад, здається, покищо ніякий.

В АТЕНАХ ЗАСУДИЛИ видавця англомовного часопису на 7 місяців в'язниці за порушення виданого недавно декрету проти підбурливих заголовків і змісту новинок і статтей. У даному часописі появився великий заголовок: „Бомби і примусове вітання віце - президента Егню шкільними дітьми". У тексті під тим заголовком не було мови ні про бомби ні шкільних дітей. Видавця тимчасово звільнили, аж до часу розправи перед вищим судом.

У ПЕКІНІ РАПТОМ ЗНИКЛИ з продажу „червоні книжечки" із „золотими думками" Мао Тсе-тунґа. Вони, за офіційною статистикою, розійшлись були у накладі 740 мільйонів примірників. Склав ту книжечку заступник Мао Тсе-тунґа Лін Піяо — який теж зник.

КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА II ПІДНЕСЛА до шляхетного стану Рудольфа Бінґа, довголітнього директора Метрополітен Опери в Ню Йорку. 69-літній Рудольф Бінґ переходить в червні наступного року на емеритуру.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ, ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ВІДБУВСЯ ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД

(Продовження зі стор. 1-ої)

наді, при чому зазначив, що на цьому Ювілейному З'їзді є присутніх приблизно 30% колеґ з Канади. Предсідник З'їзду представив ще інших гостей, представників наших організацій, присутніх на залі, між іншими, д-ра П. Турулу, представника Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України та місцевого Відділу Асоціяції Українців в Америці. Вкінці прочитав письмові привіти, які наспіли від визначних осіб, установ та колеґ, а саме: від Первоієрарха Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого, Преос. Кир Ярослава Ґабра, НТШ, Асоціяції Українців в Америці, місцевої Філії АУА, УККА, Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч", Відділ Чикаґо, Об'єднання б. Вояків Українців в Америці — Відділ в Чикаґо, Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України, Український Музей ім. д-ра Мирослава Сіминовича в Чикаґо, Окружної Ради Відділів СУК „Провидіння" в Чикаґо, Українського Золотого Хреста — Відділ в Чикаґо, Союзу Українок Америки — Відділ Чикаґо і Українського Літературного Фонду в Чикаґо, Відділ ОУВЛ Огайо і Делеґатура ОУВЛ в Едмонтоні, а індивідуально від колеґ: Б. Томашека і Є Барановського в Австралії, М. Ловчого в Данії, Є. Суховерського., І. Бондар-Бондарівського і М. Заяця в Німеччині, Р. Луцишина в Польщі, В. Білецького в Огайо, Б. Кондри в Філядельфії, В. Копача і Р. Погорецького в Ню Йорку, Б. Ваврищука в Небраска, С. Держка в Саскатуні, Канада, К. Триліха в Едмонтоні, Альберта, від Г. Лозинського, який в той час перебував службово поза Чикаґом та від П. і Віри Решетник в Денвер, Колорадо. Крім того, д-р М. Тимняк передав привіт від почесного голови ОУВЛ, проф. д-ра І. Розгона, який занедужав і перебуває в Шпиталі. З'їзд вирішив вислати йому спеціяльне привітання та побажання скорого видужання.

В ході дальшої програми, прочитано три доповіді. І так, д-р Р. Барановський прочитав ювілейну доповідь на тему: „Двадцять п'ять років існування Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів в екзилі", д-р М. Небелюк — „Українська ветеринарна мова і термінологія" і д-р В. Помірко — „Василь Королів-Старий — ветеринарний лікар, письменник і громадський діяч". Доповідь проф. Розгона, з уваги на його недугу, зреферував в скороченні д-р М. Тимняк, на тему „Сучасний стан ветеринарної справи в Україні і наше завдання". Дві інші доповіді, спільна проф. О. Корсунського і проф. І. Розгона „Сучасний стан науково-дослідної ветеринарної справи в Україні" і д-ра І. Куйдича — „Охоронна вартість ґенетично - клітинної відпорности проти злоякісних опухів курей (хвороба Марека), відпали з уваги на їх неприсутність.

Увечорі цього ж дня відбувся бенкет і равт з мистецькою частиною, в якій брали участь д-р І. Рудавський і д-р Б. Балько з Вінніпеґу, які при акомпаньяменті д-ра Касараби відспівали кілька пісень. Їх виступ учасники прийняли з захопленням. З промовами виступали д-р Р. Барановський, д-р В. Сайкевич — голова Чикаґського Відділу Т-ва Українських Лікарів та інж. О. Куріца — голова Чикаґського Відділу Т-ва Українських Інженерів. Крім названих учасників бенкету, яких голова д-р Б. Ткачук представляв, були ще д-р Куляс з дружиною, який репрезентував Позичково-Щадничу Спілку „Певність" в Чикаґо, пані Люба Шандра з мужем, яка репрезентувала Окружну Раду Союзу Українок, пані Н. Іванів з мужем, від Золотого Хреста, мґр С. Скробач з дружиною від Провидіння, інж. С. Куропась, кол. заступник голови УНС, д-р Кочій з дружиною і д-р Касараба з дружиною, диригент лікарської оркестри, яка приґравала до танків і до окремих виступів в мистецькій частині. На бенкеті було понад 250 осіб.

Другого дня, в неділю 24 жовтня, по Поминальних Богослужбах в обох церквах за спокій душ померлих на еміґрації та замучених на Україні українських ветеринарних лікарів та по гостинному обіді для учасників З'їзду і їхніх родин в залі Т-ва „Левң", відбулися наради Головної Управи з головами Відділів, Делеґатур, головними редакторами Альманаха й членами З'їзду. Ці наради були присвячені цілому рядові проблем, зв'язаних з діяльністю та майбутнім Об'єднанням УВЛ ЗСА і Канади. Заторкнено справу членських внесків, приєднування нових членів, журналу „Інформативний Листок", дальшої долі Альманаха та різні інші актуальні справи.

З черги, д-р Р. Барановський відчитав резолюції опрацьовані Резолюційною Комісією у складі: проф. д-р І. Розгін, д-р Р. Барановський, д-р М. Небелюк, і д-р Р. Романович. Резолюції з'їзд прийняв одноголосно. Крім того, З'їзд рішив вислати ґратуляційну телеграму до митр. Мстислава Скрипника з нагоди іменування його митрополитом УПЦеркви.

На закінчення нарад, голова д-р Б. Ткачук подякував Президії за успішне переведення З'їзду та закликав усіх до активної праці. Відспіванням „Ще не вмерла Україна" закінчено офіційну частину нарад та З'їзду.

Можна без перебільшення сказати, що цей останній Ювілейний З'їзд був із усіх попередніх найуспішнішим, під кожним оглядом, організаційним, фреквенції та атмосфери, яка панувала під час з'їзду. Увечорі панство Ореста та Богдан Ткачуки приймали у своєму гостинному домі на Товариській Зустрічі більшість учасників З'їзду.

РЕЗОЛЮЦІЇ

П'ятого З'їзду Українських Ветеринарних Лікарів, 22-23 жовтня 1971

З'їзд вітає:

Первоієрархів Українських Церков, які разом з мирянами борються за створення тривалих основ для розвитку на еміґрації і на рідних землях Українських Церков та завершення їх організаційної структури у власних Патріярхатах,

усі українські громадські установи, які стоять на демократичних принципах і борються за збереження української спільноти в діяспорі,

українських ветеринарних лікарів в Україні, які в умовах національного тиску й обмеженої особистої свободи, чесно й гідно стоять на службі українському народові та його народного господарства,

всіх українських ветеринарних лікарів розсіяних по світі та всіх членів ОУВЛ ЗСА і Канади.

З'їзд з великою радістю відмічає активну участь всього членства і керівних органів ОУВЛ ЗСА і Канади в громадському і культурному житті української еміґрації та велику жертвенність ветеринарних лікарів на національні потреби.

Українські ветеринарні лікарі разом з цілою громадою вшановують видатні постаті української духової культури, поетесу Лесю Українку та письменника Василя Стефаника у 100-ліття їхніх народин, а також клонять голови перед тінями св. пам'яти Головного Отамана та Голови Директорії УНР, Симона Петлюри у 45-ліття з часу його трагічної смерти.

З'їзд вітає всіх учасників визвольної боротьби в теперішніх умовах в Україні і найрішучіше засуджує політику Москви і її прислужників в Україні, спрямовану на русифікацію нашої батьківщини, фальшування її історії, нищення наших пам'яток культури, церков, бібліотек, насильне переселення українців поза рідні землі і насилання в Україну московських колонізаторів, як засоби плянованого й цинічного народовбивства. Протестує проти безправного ув'язнення українських культурних і національних діячів.

З'їзд відмічає всенародне прагнення української спільноти до єднання і консолідації у всіх ділянках організованого життя, політичного, культурного, економічного і церковного.

З'їзд пригадує всім, що провідники терористичного комуністичного режиму знищили найкращих фахівців, національно свідомих українських ветеринарних лікарів, вчених, професорів вищих ветеринарних шкіл, районових та дільничих працівників. Учасники З'їзду клонять голови перед їх пам'яттю і закликають своїх членів, які знайшлися у вільному світі, всякими способами вшанувати пам'ять невинно замучених. В першу чергу видрукувати про них доступні матеріяли в нашому Ветеринарному Збірнику та періодично друкувати про них відомості в нашому журналі „Інформативний Листок".

З'їзд з одушевленням відмічає будуючі події в Українських Церквах, 50-літній Ювілей УАПЦ і змагання за помісність і патріярхальне завершення УКЦ, вітає всіх учасників цих подій і бажає успішного відсвяткування 50-ліття УАПЦ, а УКЦ скорого здійснення Патріяршої ідеї.

З'їзд доручає Головній Управі ОУВЛ ЗСА і Канади організувати в порозумінні з Головною Управою Українського Лікарського Товариства Північної Америки і Канади Комісію для упорядкування англо - українського словника медичної мови й термінології та спільними фінансами видати його друком.

УПРАВА 156-го ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ в ЧЕСТЕРІ, Па.
з сумом повідомляє Членів Відділу та все Громадянство, що в понеділок, 1-го листопада 1971 року в наслідок нещасливого випадку при праці, відійшов у Вічність наш Довголітній Член Відділу

бл. п.

ЯРОСЛАВ СЕНЮРА

проживши 57 років.

Покійний нар. 11-го квітня 1915 р. в с. Вишатичі, Україна і став членом УНСоюзу в 1948 р.

ПОХОРОН відбувся 6-го листопада 1971 р. при участі Членів і Знайомих на цвинтар св. ап. Петра і Павла в Бромаль, Па.

Полишив у глибокому смутку дружину Йозефу, сина Евгена, доньку Дарію.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВШановній Дружині Покійного і Родині, щирі вислови глибокого співчуття.

М. НОВАК, секретар

Повідомляю всіх Кревних, Приятелів і Знайомих, що моя ДРУЖИНА

ОКСАНА з ТИМКЕВИЧІВ БЕМКО

упокоїлась, несподівано дня 5-го листопада 1971 року в Гюстоні, Тексас.

ЛЕВ БЕМКО

В ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

ІВАНА СЛЮСАРЕНКА

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 14-го листопада 1971 року

після Служби Божої
в Церкві СВ. ПОКРОВИ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.
Мешер 2225 Північ. вул.

РОДИНА

Замість квітів на дві свіжі могили наших Дорогих і Рідних:
св. п. МИХАЙЛА ЛЕВИЦЬКОГО
помер в Австралії та
св. п. ЛЕВА ЛЕПКОГО
складаємо 20.00 долярів
на фонд „Церква в Потребі".

Теодора і Михайло ХРОНОВЯТИ

Замість квітів на могилу
сл. п. ОЛЬГИ КОРЧИНСЬКОЇ
з дому МЕЛЬНИК
складаємо 20.00 долярів
на „Церкву в Потребі".

Стефан М. САВОРСЬКИЙ

З великим сумом повідомляємо Рідних, кол. Вояків, Приятелів і Знайомих, що в понеділок, 8-го листопада 1971 року в год. 6-ій вечора в Денвері, Колорадо, в шпиталі, після важкої і довгої недуги помер на 81-му році життя, прийнявши Найсвятіші Тайни, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДУСЬ

сл. п.

ВАСИЛЬ ХОМИЧ ПРОХОДА

підполковник Армії УНР, учасник визвольної боротьби України, а зокрема Першого Зимового Походу, Лицар Ордену Залізного Хреста, нагороджений Хрестом Симона Петлюри і Воєнним Хрестом, інженер Української Господарської Академії в Подєбрадах, кол. в'язень совєтських концтаборів на Воркуті.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 13-го листопада 1971 року після похоронних відправ в Українській Православній Церкві св. Андрея у Бавнд Бруку, Н. Дж. на Українському Православному Цвинтарі там же, в год. 12-ій дня.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку:
МАРІЯ — дружина
РОМАН — син
ЄВА — невістка
МИХАЙЛИК, ОЛЕГ і ДАНИЛКО — внуки

ЛАНКА ЖІНОЧОЇ ВІДБИВАНКИ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"
в НЮАРКУ, Н. Дж.

ЖІНОЧИЙ ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР

ОКРУГ ч. 1, 2 і 3 (СХІДНЬОГО ПОБЕРЕЖЖЯ)

Субота, 13-го листопада 1971 року в год. 9:30 рано до ?

НА КОРТАХ COLUMBIA HIGHSCHOOL, MAPLEWOOD, N.J.
(pir Valley Rd & Parker St.)

В ТУРНІРІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Волейс, Балтімор — Курсь, Ню Брансвік
Ґренд Сентрал, Ню Йорк — Ротвей, Ню Джерзі
Мілбрук, Ню Йорк — Чорноморська Січ — „Сині"
Гламерсвіл, Ню Йорк — Чорноморська Січ — „Жовті"
Лівінгстон, Н. Дж.

РІДКІСНА НАГОДА ПОБАЧИТИ ФІЗИЧНУ СПРАВНІСТЬ МОЛОДІ!

З НОВИХ ВИДАНЬ

ДВІ ЛЮБОВИ КОЛЕНСЬКІ

Про збірку оповідань „Павлів тріюмф".

Вони обидві — уважні, спостережливі й допитливі, обидві належать до сучасного середнього покоління, обидві — хоч живуть в Америці — українки. Але одна — має природній хист, а друга — начитана, літературна; одна — патріотична українська письменниця, а друга — патріотична українська письменниця, яка виривається із штучного тісного кола завченої раніше тематики; одна наскрізь щира і тому природня, а друга — ще в полоні у Коцюбинського, Стефаника, поезії в прозі, імпресіоністів. Коленська змагається проти Коленської: літературна проти природної, своєрідна — проти штампованої.

І в її творах — змагаються люди. Люди, писав Олег Лисяк, такі, як ми. Часом їх аж страшно, але це люди нашої доби, кінця XX сторіччя. І обидві Любови Коленські хотіли б їх бачити кращими, та не можуть зв'язувати рук. В оповіданні, найбільш оригінальному з усіх 15 оповідань збірки на понад 200 сторінок, „А я й не знала", наша сучасниця з молодого покоління, десь із Ню Йорку чи Філядельфії, намовила свого чоловіка Віталія їхати рятувати в сірих щахтарських горах Пенсильвенії молоду українку-подругу Надію, заміжню за отаким собі звичайним Іваном. Коли ж вони прибули на той „край світу", серед снігів і монотонної нудьги, плянуючи викрасти Наталію, дати їй змогу розпочати наново життя, — сучасна людина зробила все в своєму стилі (явно всупереч письменниці Л. Коленській): та, що її мали рятувати — непомітно втекла з чоловіком Марти. У будинку несподівано залишилися представники двох родин: Марта й Іван, взаємно чужі люди. „Прохаю, щоб відвіз мене. Біля авта Іван мене ще питає: — Коли до мене прийде вістка про Надію чи Віталія, написати вам? — Ні, спасибі. І мені хочеться, щоб знову була заметіль, і щоб ми усі ще були разом, навіть в напруженні і неспокою"... Так закінчується оповідання, чи скорше — новеля, написана в Ірвінгтоні 21 березня 1968 року.

Любов Коленська хотіла б, щоб люди були кращими. Але вона не накидає мотуза на шию і не тягне їх до кращого, збагнувши, наскільки це відносне поняття. Ось „Юліян і Юліянна": заможня, моолда мати, досить негарна, полює в парку на когось цікавого. Цікавлять її оповідання, фантазування, більше нічого. Коли черговий знайомець не має що принести нового — „Юліянна", яку насправді звати інакше, відкидає знайомство. Їй байдуже, що в знайомого вже стільки почуття в душі, їй треба, що хтось розважав Юліянну, а більше — нічого Це — крайній егоїзм. Така людина. Їх немало. Л. Коленська знайомить читачів з таким типом сучасника. І ще одна наша сучасниця з молодого, ледь старіючого тепер покоління українців у Америці: „Крихітка". Вона любить чоловіка, він працює над винаходом, обіцяючи їй ще більше і ще краще. А на „парті" виявляється, що той винахід нічого не вартий. І „Крихітка", замість — як інші — піти по кімнатах: „одні на перекуску, другі на цигарку, ще інші завести флірт", — довідалася від господаря дому і зверхника її чоловіка, чому вона, власне, не любить свого чоловіка, чому вони чужі одне одному. В її чоловіка не було ні крихти таланту, нічого, крім обіцянок. „Крихітка" повернулася з ним із „парті", і вона напевно залишиться з ним жити. А насправді ота молода жінка, яка вранці бігала вітатися з квітами, — яка ж вона буде нещаслива все життя! Любов Коленська вміє це помітити і вміє недоказати, не ставити крапки над „і" — і в цьому сила її таланту.

Переконливі оповідання, як „Павлів тріюмф", „Утеча Маргарити" й інші, на щастя, лише в кількох випадках сусідують із частково надуманими, як „Про що розповідала яблуня", або ж найбільш надуманим „Полями проходила мати". Добре забезпечений молодик Ілля, якому батько знай підписує нові чеки, змінював дівчат. Те саме було б із Аглаєю, бо хоча й повідомила, що незабаром стане матір'ю — Ілля пішов до батька, і той підписав чека, щоб син полетів до Лондону з новою коханкою. Любов Коленська сильна в більшості своїх оповідань пуантою, кінцівкою, хотіла бути сильною і тут. Але в цьому оповіданні перемогла літературщина і завчені моральні правила: Ілля зустрівся з Анною, втіленням „жіночої краси", і вже був з нею на летовиці, і вже біг для неї по солодощі, аж побачив... матір з дитячим візочком, і це „перевернуло" все в ньому. Він утік в летовища до Аглаї. Випадок міг статися, але один на мільйони, а література має знайомити нас не з окремими випадками, а з типовими випадками і людьми, які своїми прикметами творять типи.

Трохи окремо стоять кілька гарних, хвилюючих оповідань у цій збірці про зустріч „американських українців" з „українськими українцями", з УССР. Не раз їм важко домовитись, навіть рідним. Не раз відсутність домашньої бібліотеки гірко розчаровує людину „з того боку", коли вона тут бачить лише килими, телевізори і духову порожнечу.

Надзвичайної сили розповідь про „Дві сестри". Отак, залишились самотою, так склалось у житті. Працювали. Часом ішли в місто, ось щоб „напитися чаю... Засиділись довго. Відокремлені, але не самотні, хотіли присутности інших і не поверталсь додому". А коли повернулись, то від їхнього житла, їхніх квітів і якоїсь трагічної імітації затишку й несамотности — дим і попіл, все знищила пожежа (як шкода, що п-і Л. Коленська, захоплюючись душами героїв, іноді забуває про мову, і тоді вриваються чужі слова, навіть інколи російські). Та й це трагічне оповідання — оптимістичне: „Поїдемо туди, де інші міста, ми ще їх не бачили... — Так, туди, де інші квіти і трави... — І зустрінемо інше небо? — Так, і зустрінемо інших людей... — І може ще трохи радости, — й склонила Меланія голову Ользі на рам'я".

Любов Коленська — гуманна і ніжна, письменниця, яка хоче дати людям щастя. Тому вона пише, тому розповідає про них — про нас, про молодших за нас. Вона — психолог. Студії філософії і літератури в Інсбруцькому університеті не минули намарно. Відмінна ця письменниця від багатьох інших тим, що вона не дидактична, не вказує людині шляху до щастя, а тільки показує людину, її душу, її почуття, її вчинки: читачу, суди сам і йди так, як підкаже совість.

А щодо мови, то для цієї книжки треба було літературно-мовного редактора так само, як і для значно відоміших письменників. І шкода: знання людської душі — це щось інше, ніж мовознавство.

Прочитавши нову книжку Любови Коленської „Павлів тріюмф", читач безумовно стане багатшим. Він стане ще збагаченішим, коли письменниця рішуче порве з намаганням бути в с ю д и „красивою": зайві слова, навіть найгарніші метафори не повинні заважати дії, яка іноді губиться серед них, немов маленька степова річечка серед квітів і трав.

Любов Коленська принесла нову тематику в українську еміграційну прозу, принесла багатство образів, красу вислову (і тому зайві всілякі перевантаження), звернула увагу на найбільший скарб на цій пляneті — на людину, до того ж — складну сучасну людину. Що може бути краще й відповідальніше?

Леонід Полтава

СПОРТ

Гаківка „Чорноморська Січ" —ЕЛКС, ВЕЙН 4:4 (1:3, 2:3, 2:1).

Нюарк 4-го листопада—Свої чергові мистецькі змагання в Гаківковій Лізі Велі Скейтерс Ню Джерзі, „Ч. Січ" закінчила ремісовим вислідом 4:4. В цих змаганнях „січовики", як дебютанти Ліґи, показалися „твердим оріхом" з якими „Елкс-и", дружина, що в мин. сезоні закінчили на третьому місці в показнику табелі гор, малощо не незазнала поразки. Гру розпочали швидким темпом господарі, але вже в 4-й хвилині, після контратаки „Ч. Січі"-Лазар з подачі Будного здобув ведення 1:0. В 6-й хвилині оборонець „Ч. Січі" помилково, бажаючи подати кружок воротареві, вмістив його в сітці власних воріт 1:1. Дальші два ґолі здобули „Елкс" в 9-й і 12-й хвилинах 1-го періоду.

Важким для „Ч.Січі" був II-й період. Майже 8 хвилин наші гаківкарі грали без одного, а в 2-х хвилинах без двох своїх змагунів, яких судді не зовсім правильно відправили до „карної ложі". Не зважаючи на ці випадки українські гаківкарі не тільки очайдушно оборонили своєї твердині-ворiт, але і зуміли знизити вислід—2-3, що його чудово з подачі Олійника, здобув Лебедь в 13-й хвилині періоду. Перед початком 3-го і фінального періоду зустрічі в ложі „Ч. Січі" панував оптимістичний настрій, наші хлопці з нетерпінням очікували на початок заключного періоду, в якому вони бажали здобути остаточну перемогу. Початок одначе зачався з неприємністю, бо вже в 3-й хвилині швидкі господарі здобули свого 4-го ґоля. Та після цього „Ч. Січ" провела серію гарних атак завдяки яким Фер з подачі Залізка і Олійник в 8-й і 11-й хвилинах, здобули ґолі і цим вирівняли вислід змагань 4:4. В кінцевій фазі „січовики" вповні володіли ініціятивою і стріляли з усіх позицій, одначе переможного ґоля їм не вдалося здобути. Рутинований воротар і енерґійна оборона „Елкс" успішно ліквідували усі небезпеки. Склад „Ч. Січі": Барбадин, Дзіман, Лазар, Семенюк, Олійник, Ґвін, Сурович, Фер, Буняк, Будний, Залізко, Мельник, Васічко, Лебедь.

Футбол „Чорноморська Січ"-„Рома" СК, Петерсон 1:0 (воковер).

Петерсон 7-го листопада—Чергових дві точки привезли додому наші футболісти, здобувши їх без гри. Ці мистецькі змагання мали відбутися на площі „Роми"-Пенніґтон в Петерсоні на які господарі з'явилися з опізненням, згідно з яким суддя після 20-ти хвилинного чекання признав „Ч. Січі" перемогу воковером 1:0. До цих змагань „Ч. Січ" прибула до Петерсону в такому складі: Лісевич, Касіяненко, Паньків, Каздоба, Заремба, Понось, Лужняк, М. Фарміґа, Бутенко, Ілич, О. Фарміґа, Л. Вільчак, В. Ткач. Менаджер В. Вільчак.

„Чорноморська Січ" II — „Олімпік" СК, Кліфтон 4:2

Кліфтон—Ці ліґові змагання молодші „січовики" відбули на площі польських футболістів в Кліфтоні. Переможні ґолі для „Ч. Січі" здобули: Хромовський 2 і Бабій та Кальба по одному. Склад „Ч. Січі" II: Вільчинський, Сергіїв, Басняк, Гординський, О. Ткач, Б. Ґой, І. Ґой, Хромовський, Кальба, Ткачук, Луків, Бабій.

„Чорноморська Січ" (учні)-„Волдвик" СК (учні) 1:0

Переможного ґоля для „Ч. Січі" здобув Горус.

„Чорноморська Січ" (новаки)—„Юньйон" СК (новаки) 6:0

Переможні ґолі для „Ч. Січі" лідерів своєї дивізії здобули: М. Паславський 2, Ґродецький 2, Ольшанівський 1 і Потежний 1.

О. Твардовський

„ТРИЗУБ" — „ІНТЕРДЖУЛІЯНА" 3:0 (2:0)
Філядельфія, 7 лист. 1971 р.

Футбольні змагання за мистецтво Оберліґи ДАФ-Б-у поміж двома передовими дружинами Оберліґи „Тризубом" та „Інтерджуліяною" з Ню Йорку закінчилися виграною „Тризуба" у відношенні три до нуля. По завзятій і цікавій грі „Тризуб" зумів надалі затримати свою лідерську позицію. Мимо зимна і вітру, все таки около 700 глядачів приглядалося грі і напевно не жалували, бо перебіг гри був цікавий, що можна було забути зимно. Ворота здобули Дучілі та Пуліта в першій півгрі, а по перерві Нана додав ще одні. Цією виграною „Тризуб" закріпив свою льокату першуна в табелі й рівночасно позбувся хоча на деякий час грізного конкурента. Дуже до цього причинився воротар Тарнавський, але й інші змагуни грали дуже жертвенно. Тому, що гості приїхали з великим опізненням, резерви обох дружин грали товариські змагання в скороченому часі, з кінцевим вислідом 4:1 для резерви „Тризуба".

Дуже цікаві заповідаються змагання на слідуючу неділю, 14-го листопада між „Тризубом", а „УСК-ом" з Ню Йорку. Ці змагання були все атрактивні і стягали найбільше число глядачів. При цій нагоді знайомі з Ню Йорку, Філядельфії і околиці будуть могти стрінутися на грищі при Брод-5400 у Філядельфії. Початок змагань 2.30, передзмагання 12.30.

М. С.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕТРО ГЛАДИЧ, довголітній член Т-ва ім. Т. Шевченка, Відділ 64 в Патерсоні, Н.Дж., помер 29 вересня 1971 р. на 75-ому році життя. Покійний народився в 1896 р. і став членом УНСоюзу в 1920 році. Залишив у смутку дружину Олену, дочку Марію, сина Павла, четверо внуків та двоє правнуків. Похорон відбувся 29 вересня 1971 р. на цвинтарі Лорел Ґров в Тотова Боро, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

СТЕПАН СІМКО, мол., довголітній член Б-тва св. Миколая, Відділу 276 в Ембриджі, Па., помер 25 вересня 1971 р. на 58-ому році життя. Покійний народився 27 листопада 1912 р. в с. Квасне, Зах. Україна, і став членом УНСоюзу в 1956 році. Залишив у смутку дружину Марію, синів Степана Роберта й Івана Річарда, дочок Марію, Дженні Ен, шість внуків, матір Єву, брата Івана, сестер Рожу, Катерину та Марію. Похорон відбувся 28 вересня 1971 року на цвинтарі Економі, в дільниці Економі, Ембрідж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Білик, секр.

Business Opportunity

НА ПРОДАЖ
LIQUOR STORE
Main Street, паркування, відпочинковий центр, 3 фабрики, тепер знижені ціни, легкі сплати.
Тел. Ellenville, N.Y.
(914) 647-6300

Праця
FEMALE

Nurses Aides —
Home Health Aides
LPN's RN's
No Fee Ever!. Good pay.
Hours to suit.
Sleep-in or out.
Full/part time.
Home Health Aides.
(516) 538-1400

Праця
HELP WANTED MALE

Auto Body
METAL MAN
Висока платня, 5 днів в тижні, постійна праця, бенефіти, чиста робітня, найбільша робітня в Брукляні. Якщо Ви не є першоклясні — не голосіться.
Mr. Boyar (212) 345-9399

KITCHEN PORTER
Праця в шпиталі — Bethpage, L.I. area. Мешкання на місці, включені харчі. Праця цілий рік, добрі умовини праці. Досконала нагода для відповідних. Знання анг. мови.
Call (516) 735-1042
9 AM to 5 PM

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 13 ЛИСТОПАДА 1971 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Збори В-ва св. Володимира 130 Відд. о год. 8-ій веч. в приміщенні Укр. Кат. Ветеранів, при 33 Схід 7 вул. Проситься членів прибути. — О. Степин, секр.

НЕДІЛЯ, 14 ЛИСТОПАДА 1971 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 102 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі св. Йосафата, 5720 State Rd., Parma, Ohio. — М. Малеський, предс., І. Жґута, кас., М. Вобечко, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 206 Відд. зараз по по Сл. Божій в церковній залі, 74 Гаррис Аве. Проситься чл. прибути на збори. Є важні справи. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Єдність — 163 Відд. о год. 12-ій дня в домі Горожан, 847 N. Franklin St. — С. Филик, фін. секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори В-ва св. І. Хрестителя — 76 Відд. о год. 1-ій по пол. в школі при Санфорд і Айві вул. Проситься чл. прибути на збори та вирівняти вкладки. — М. Демчук, предс., В. Салабун, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання чл. вкладок за місяць листопад від Т-ва Дністер — 430 Відд., як слідує: в УСТ Тризуб, 14 лист., в год. 1-3 по пол.; в Укр. Домі при 23-ій вул. і Бравн, 20 лист., в год. 7-9 веч. Проситься вирівняти вкладки. — Д-р. І. Скальчук, гол., І. Книшницький, секр.

НЕДІЛЯ, 21 ЛИСТОПАДА 1971 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр. Амер. Клюбі при 292 Гадсон Аве. Проситься чл. прибути на збори. — Управа.

HELP WANTED HELP WANTED

ENGINEERS
POWER PLANT
PROPOSALS

Minimum 5 years power plant proposal or preliminary design experience, preferably nuclear, with aseismic design, HVAC, piping, thermal cycle, plant layout, electrical installation or general power background. To prepare and price turn-key plant proposals. Salary commensurate with experience + liberal company benefits. Send resume to W.F. Wockenfuss.

WESTINGHOUSE ELECTRIC CORPORATION
200 Park Avenue, New York, New York 10017

„КОВБАСНЮК АҐЕНЦІЯ"
в НЮ ЙОРКУ
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО Б'ЮРО
буде відкрите
в п'ятницю, 12-го листопада 1971 року
від год. 9:30 ранку до 3-ої по пол. —
в суботу, 13-го листопада буде
закрито цілий день
з уваги на ЩОРІЧНИЙ З'ЇЗД ТУРИСТІВ
НАШОЇ ФІРМИ НА СОЮЗІВЦІ.

НОВІСЕНЬКІ УКРАЇНСЬКІ МАШИНКИ ДО ПИСАННЯ
Портативні
Солідна будова, около 19 фт., реґ. ціна $99.50. Спеціяльна випродаж $75.00. Поштові замовлення полагоджується лише за надісланням чека.
ALL LANGUAGES TYPEWRITER CO., INC.
119-121 W. 23rd St., New York, N.Y. 10011. 212 CH 3-8086

Alexander Smal Agency
776 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
Tel.: (201) 374-4401

IRVINGTON, N. J.
4 род. дім, 2 ґаражі, газове огрівання, 4 печі, алюмін. вікна, $40.000.
1 род. дім, 6½ кімнат, газове огрів. і ґараж, близ. укр. школи. $21,900.

Нема то, як на СОЮЗІВЦІ також і в ДЕНЬ ПОДЯКИ!
РОДИННИЙ ДЕНЬ ПОДЯКИ на СОЮЗІВЦІ
ОБІД у „День Подяки", четвер, 25-го листопада 1971 р.
Година 1-ша по полудні

Спеціяльний святочний обід:

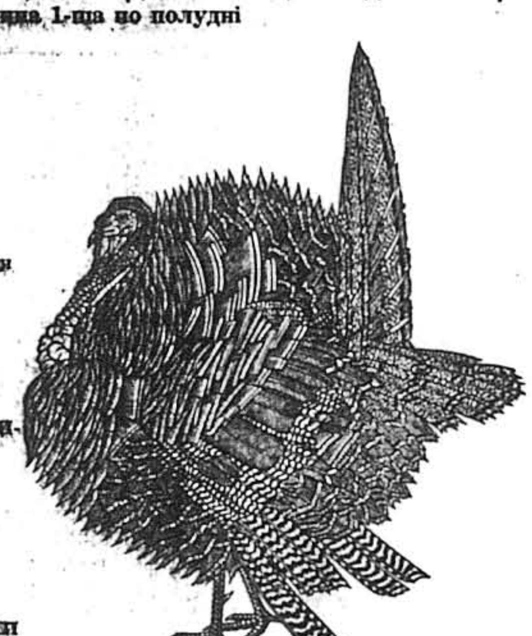
Свіжий овочевий кокток
Борщ
Яринова зупа або соки
Салата з ярини
Приправка Союзівки
Печений, маслом политий індик з начинкою Союзівки
Солодка бараболя або бараболя (ґрафіне)
Мішана ярина
Тісто з яблук з морозивом
Тісто з гарбузом
Морожене
Кава, чай або молоко

На спеціяльне замовлення ЦІЛИЙ ІНДИК для родини.

Обіди тільки на замовлення!

Усе за також традиційно низькі ціни.

Маестро Я. ГНІЗДОВСЬКИЙ буде присутній і підписуватиме „меню".

Дереворит Я. Гніздовського

Замовлення на ОБІД прошу слати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446, або телефоном — (914) 626-5641

В суботу, 27-го листопада 1971 р. — ЗАБАВА
при звуках ОРКЕСТРИ „АМБАСАДОРИ" під кер. В. КУШНІРА

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y.

Прошу зарезервувати мені (прізвище) ______________ обід
для ______________ осіб; ______________ нічліґів____
від дня ______________ до ______________

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430. — Висилаємо ПАЧКИ з ОДЯГОМ і ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до СССР. Рівнож приймаємо замовлення на мотоциклі, холодільники, телевізори і машини до прання. Уряд. год.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч. В неділю, від 10 до 2 по пол.

До винайму

ПОМЕШКАННЯ
ДЛЯ САМІТНІХ МУЖЧИН.
Вигідний доїзд підземкою і автобусами. Телефон — „Самопоміч", Джерзі Сіті —
(201) 795-4061
(між 6-8 год. веч.)

Розшуки

Родина пошукує
Івана Швайну
зі села Висоцьке, пов. Броди.
Якщо хтось знав би про місце його перебування, проситься повідомити:
Anna (Sinkewych) Szegda
238 S. Whitney Street
Hartford, Conn. 06105, USA

Real Estate

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БИЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6400

Pelham Bay
2 РОД. МУРОВАНИЙ
5 і 5 кімнат, 40 х 100 площа, охолоджування (air cond.), викінчений підвал, багато особливостей. — Ціна $60,000,00.
Тел. (212) SY 2-3093

а) 45 АКРІВ ЗЕМЛІ, 1500 фронту до „гайвею", резервуар води, 5 хвилин від Сумівки. Ціна 600 дол. за акер.
б) 10 АКРІВ ЗЕМЛІ, рівнина, половина сіножати, високе положене. Ціна $5,000.00.
STEPHEN OLEKSIW, BROKER
P.O. Box 348
KERHONKSON, N.Y. 12446
Тел. (914) 626-7663

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1487
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ТАРЗАН, Ч. 6654. Чулю розглядає таємничий гелікоптер

Я забрав твій револьвер, Джіме, на той випадок, що ти не є вже тим Джімом Вардом, африканським поштовим пілотом, що я його знав...

То чому ти виймаєш кулі з револьвера? Чи це поведення давнього приятеля? Ти ж знаєш, що я ніколи не стрілив би до тебе, Тарзане! Я...

Тарзане, він має тут мертвого чоловіка, вбитого стрілом в серце!